

NEWSLETTER

PROGRAMME PARLEMENTAIRE CANADA-UKRAINE PARLIAMENTARY PROGRAM
№ 4, NOVEMBER 1996

It is difficult to say goodbye

Although the last week on Parliament Hill was our easiest one, because we didn't have much work in our offices, it was also the most difficult one. What is the reason for such contradictory feelings? We had to say goodbye to many fascinating friends we worked with over a period of 2 1/2 months, all of whom we liked and respected. On the last day of our stay in Ottawa, we went for our last walk along the canal, the streets, some of us went to our favourite bakeries, cafeterias and bars where we spent time during our stay in the capital.

In Toronto we had the most touching event of our internship, a farewell party where we were awarded the scholarships named after outstanding Canadian-Ukrainians who created, sponsored and promoted the Canada-Ukraine Parliamentary Program. It was a great honour for us to receive our scholarships from the hands of these benefactors or their relatives.

We are grateful to all of the benefactors for all of their efforts to help make Ukraine a better place to live in and for the opportunity which they gave us to study in their country and to work in the Canadian Parliament. We tried hard to fulfil their expectations and hopefully we did so.

Our return flight home seemed very brief, only eight hours. This was five

hours shorter than our trip to Canada. We observed the shortest night in our life, which lasted only two hours. The interns from Western Ukraine disembarked from the plane in Lviv. We parted with tears in our eyes. Our final goodbyes and last leg of our journey home by train and car completed the chronicles of our internship. But our interests in Canada and its people has not disappeared. Everyday when we observe television news, we continue to feel involved in Canadian life. For me personally, I have become a regular listener of Radio Canada International, which informs us about events in the political and cultural life of Canada. For example, yesterday I

listened to an interview with Nina Romas, the editor of the magazine The Monitor, and our good friend to whom we said our goodbyes only three weeks ago in Ottawa. It was delightful to hear a familiar voice from across the ocean. Though our internship, Canada although being far from us, at the same time has become dear and near to our hearts.

*Oksana Rudiuk,
Editor,
CUPP'96 Newsletter
5th year Journalism,
Kyiv University
My M.P.: Brent St. Denis*

The meeting with Senator Raynell Andreychuk

Звернення до учасників програми

Випускники ППКУ, як дехто з вас сказав, вам була надана унікальна й привілейована можливість працювати в парламенті іншої держави — Канади. Пам'ятайте і використовуйте те, чого навчилися. Пам'ятайте про свої переваги та свою відповідальність. Ви зобов'язані повсякчас робити найкраще у вашому житті. Ви зобов'язані віддавати більше, ніж ви одержали своїй громаді та Україні. На початку століття прем'єр-міністр Канади Вільфред Лорієй сказав: "Двадцять століття належить Канаді". Через сумлінну працю та самовідданість двадцять перше століття повинно належати Україні".

Ігор Бардин,

керівник ППКУ, липень 1996 р.

На знімку: директор ППКУ Ігор Бардин (праворуч) зі своїм сином та Юрком Рудюком, який був визнаний найкращим учасником ППКУ '96.

Дещо про парламентську програму “Канада-Україна”

Inside this issue

Articles	Pages
<i>It is difficult to say goodbye</i>	1
Дещо про парламентську програму “Канада-Україна”	2-3
МАЙЖЕ ПІДСУМКИ...	4
The best articles I never wrote	5
CUPP: EXCITING, CHALLENGING AND FUN EXPERIENCE	6
Should Medical Students participate in CUPP?	7
THE GREAT FEELING OF BEING AN AMBASSADOR	10
My impressions of two cities	11
ЗЕМЛЯКИ У КАНАДСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ	12-13
Attention: new idea!	13
A study of tolerance	15
CUPP'96 Resource Persons, Seminar and Workshop Leaders, Lecturers and Volunteers	16

Уже шостий рік існує канадсько-українська парламентська програма, за якою на стажування до канадського парламенту приїжджають студенти з усіх куточків України. Програма готує майбутніх лідерів незалежної держави, її еліту.

Історія програми

16 липня 1991 року Верховна Рада України прийняла Декларацію про суверенітет, якою визнала потребу побудови української держави, що

мною за ці кілька місяців моєї участі у програмі, допомогли мені зламати стереотипи і побачити нове вирішення старих проблем. Я навчилася працювати, щоб досягати успіху”

Олександра Зварич
ППКУ-95, Київський університетім.

Тараса Шевченка, Депутат парламенту - Анна МакЛеллан, (з 1995 року Олександра - студентка Бостонського університету)

Учасники ППКУ '96 зі спікером Сенату

базуватиметься на верховенстві права. 24 серпня 1991 року Верховна Рада проголосила незалежність України, яку підтвердили громадяни країни на референдумі першого грудня. Цей переломний в історії України рік співпав зі святкуванням у Канаді століття української еміграції. Відсвяткувати ці події канадці вирішили створенням нових програм та проектів.

Фундація кафедри українознавчих студій подала ідею відзначити столітній ювілей започаткування Парламентської програми “КАНАДА-УКРАЇНА”, яка розрахована на студентів університетів України. ППКУ діє у співпраці зі Світовим конгресом українських юристів, що має свій осередок у Києві.

Відгуки учасників

Ніхто не може краще розповісти про те, що дає, на що надихає програма краще, від її учасників. Отож їм слово:
“Користь від ППКУ не викликає сумніву. Досвід та знання, здобуті

“Значення цього стажування важко переоцінити: я здобув цінний досвід у галузі державного управління, роботи законодавчої влади, удосконалив свої знання французької та англійської мов, а головне — я почав дивитися на світ іншими очима та зрозумів, як насправді повинні працювати органи державної влади”.

В'ячеслав Толкованов,
ППКУ-96, Горлівський Інститут іноземних мов, депутат парламенту - Єлена Бакопанос

“Я впевнений, що здобутки і уроки, одержані за моєї участі у ППКУ, будуть з нами протягом довгого часу і впливатимуть на нас. Ми всі переконалися, що вивчаючи досвід інших країн і знаходячи нових друзів, легше зрозуміти себе і свою власну державу”

Дмитро Гладков,
ППКУ-95, Чернівецький університет,
(Продовження на 3 стор.)

депутат парламенту - Престон Менінг
 "Передусім повинен сказати, що ми навчилися бачити "увесь ліс", а не лише дерева. Вважаю, що це уміння є необхідним кожному, щоб аналізувати ситуацію чи дійти логічних висновків. У Канаді ми побачили об'єднані політичну, економічну та правову системи. Всі вони тісно взаємопов'язані та взаємозалежні. Сподіваюся, що так колись буде і в Україні"

Євген Паленка, ППКУ-95, Харківський університет, депутати парламенту - ВейнІстер та Мак Гарб (Нині Євген є студентом Оклахомського університету)

"Дякую Фондації Кафедри українознавчих студій за надану мені можливість побачити світ, здобути знання та досвід, викристалізувати мої життєві та професійні цілі. Мої успіхи у житті були б, безсумнівно, меншими, якби не ця незабутня поїздка до Канади"

Вадим Самійленко, ППКУ-93, Українська державна юридична академія у Харкові, депутат Парламенту - Джон Нунзіата

"Цікаво спостерігати, як мої друзі-студенти при звичаїлися до нового оточення, як вони використовували свій час, і як атмосфера, що панувала в офісах депутатів Парламенту, впливала на їхні ідеї та працю. Порада, якою я хочу поділитися з моїми друзями, — поважайте точку зору інших людей і будьте справедливими у своїх оцінках"

Сергій Філіпов, ППКУ-96, Чернівецький університет, депутат парламенту - Ден МакТіг

"Дякую Канаді, канадцам та ініціаторам програми ППКУ за відкриття такої нагоди. Я вірю, що прийде час, коли хтось із нас, учасників ППКУ, зможе віддячити Канаді і канадцам за їх розуміння і жертвність"

Борис Кормич, ППКУ-96, Одеський університет, депутат парламенту - Кліффорд Лінкольн

"Я збирався написати цього листа

від тої миті, коли ступив у літак у міжнародному аеропорту Торонто "Пірсон". Я відчував, що три місяці, які я провів у Канаді, потребують логічного завершення, підсумком чого було формальне закінчення програми. Втім ППКУ не закінчилася для мене. Її вплив я відчуватиму ще довгий час. Безсумнівно, найцінніший досвід, який я здобув, — це проживання в абсолютно відмінному середовищі, управління своїм особистим життям в умовах, коли і потенційно необмежені можливості для зростання. Одним з наслідків програми було те, що вона змінила людей (учасників). Програма могла їх змінювати радикально. Вона так само могла виявити внутрішню сутність кожного студента, показати найкращі і найгірші прояви його свідомості. Студенти, наче дзеркало, відображали Україну. Спостерігаючи за учасниками ППКУ, можна було збагнути ту ситуацію, яка панує в державі. Розуміти цих студентів — це означає розуміти те, що відбувається в Україні нині і відбуватиметься у наступні десятиліття. Програма також навчила мене толерантності. На мою думку, Канада є чудовим місцем для набуття такої риси. Толерантність, я вважаю, є безцінним здобутком канадців, тим, що приваблює мене у канадському способі життя. Тепер я беру участь у іншій програмі і врешті можу збагнути різницю. Тільки нині я почав розуміти цінність ППКУ. Єдине, чого я бажав би — це більше цінувати її тоді, два чи три місяці тому "

Денис Писаревський, ППКУ-96, Донецький Інститут підприємництва (нині Ден (як ми його звикли називати) є студентом Ідагського університету)

Що думають про нас інші?

Під час численних зустрічей політичних діячів Канади з нами, учасниками ППКУ, у них теж з'явилися певні думки про значення програми. З приємністю пропонуємо їх вам:

"Пане спікере, сьогодні я хочу подякувати Фондації кафедрі українознавчих студій, спонсорів Парламентської програми "КАНАДА-УКРАЇНА". Завдяки тяжкій праці і фінансовій підтримці цієї організації семеро молодих студентів з України нині перебувають в Оттаві, де беруть участь у цій програмі. Це четвертий рік існування програми і, якщо існуватиме потреба у таких працьовитих і вродливих стажерах,

то ця програма триватиме багато років. ППКУ забезпечує тісні робочі стосунки з новою Україною, яка розвивається у сильне і життєздатне світове співтовариство."

Мирослав Боднар, депутат парламенту, Саскатун-Дундурн Гансард, 16 червня 1994 року.

PS (від редакції) Дай Боже, щоб думки пана Боднара про вічність ППКУ були пророчими!

"Ця програма є чудовою можливістю для українських студентів вивчити канадський парламент"

Жан Крет'єн, Прем'єр-міністр Канади, Парламент, 29 травня 1995 року

"Приємно бачити й усвідомлювати зусилля з боку канадського уряду та певних неурядових організацій, спрямовані на підтримку новостворених держав Східної Європи. Такі ініціативи як ППКУ є надзвичайно ефективним засобом об'єднання двох світів, що веде до взаєморозуміння і взаємопідтримки. Сподіваємось, що в недалекому майбутньому до наших українських братів і сестер приєднаються інші представники СНД, включаючи Вірменію."

Гарнік Нанагуля, Посол Вірменії у Канаді, червень 1996 р.

Паралельно українській парламентській програмі існувала американська. Багато хто з нас працював з американськими інтернами в одному офісі, багато хто — просто товаришував. "Newsletter" надихнуло їх на дописи. Думається, що їхні відгуки про ППКУ будуть вам цікаві:

"Я прибула в Канаду брати участь у стажувальній програмі "КАНАДА-АМЕРИКА", щоб познайомитися з країною та її органами державної влади. Але сталося так, що я отримала від цієї програми на багато більше, ніж сподівалася: я дізналася про Україну."

Една Янг, Мічиганський університет, Парламентська програма "КАНАДА-АМЕРИКА" -96

"Україна буде у надійних руках, якщо ця група молодих, енергійних і перспективних людей колись прийде на політичну арену країни."

Сармен М. Хосдегх'ян, Арізонський університет, Парламентська програма "КАНАДА-АМЕРИКА" -96

МАЙЖЕ ПІДСУМКИ...

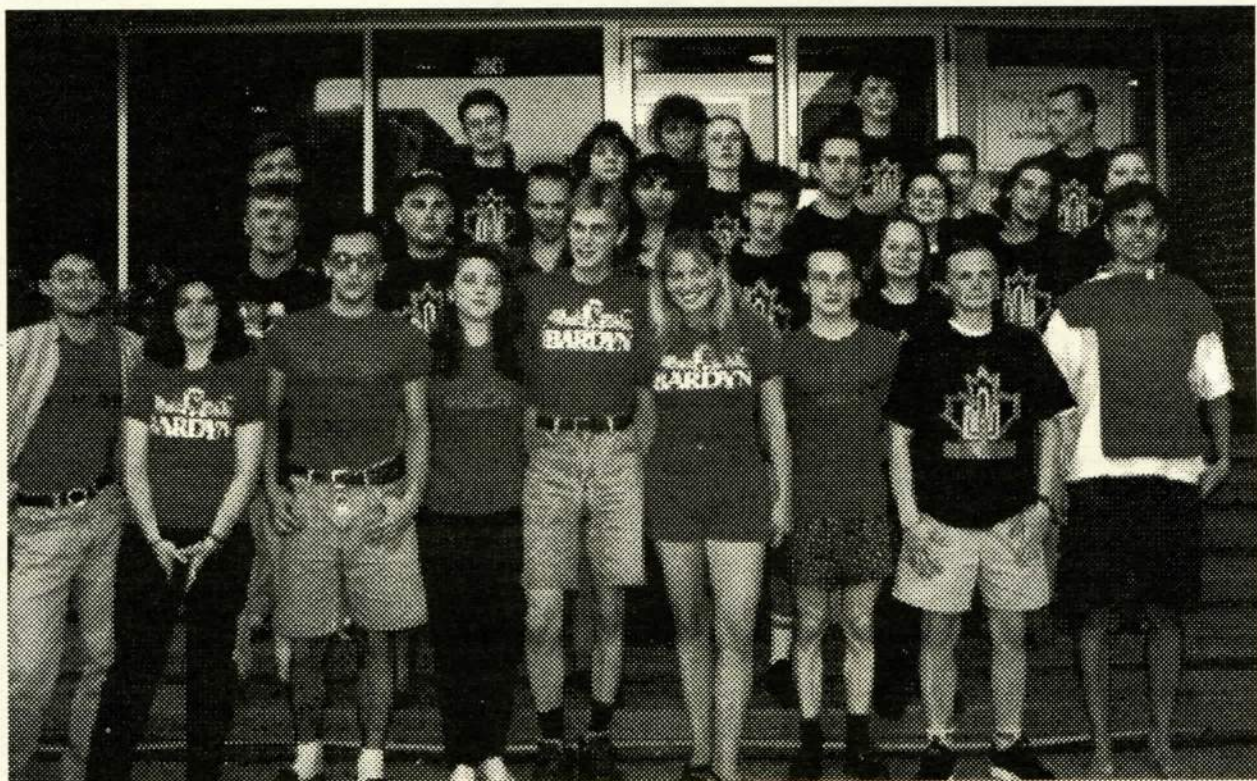
Нещодавно завершилася шоста щорічна Парламентська програма "Канада-Україна", в якій цього року взяли участь 31 студент з університетів різних регіонів України. Найбільшу групу становили студенти-правники, далі ті, які навчаються на факультетах іноземних мов, після них майбутні економісти, медики, культурологи, історики. Всі вони працювали в офісах депутатів канадського парламенту. Кожен осягав ті ділянки знань, які були йому цікаві, вивчав проблематику, з якою працює його депутат. Приміром, про Бориса Кормича (студент факультету права Одеського університету) його депутат Кліффорд Лінколн сказав, що за три місяці Борис зрозумів проблему Квебеку так, як і канадські студенти. За словами парламентаря зроблені Борисом рекомендації щодо вирішення квебекського питання становлять неабиякий інтерес.

Уже тепер можна твердити, що Парламентська програма "КАНАДА-УКРАЇНА" виховує українську еліту. Учасники ППКУ попередніх років, серед них —

Олександра Зварич, Вадим Самійленко, Олексій Сошенко, Тамара Колесникова, Євген Паленка, Юрій Рудюк, Роман Діденко, Ірина Шинкаренко, Назар Бобицький, не лише успішно завершили програму, а й одержали інші престижні стипендії. Вадим Самійленко, випускник Національної юридичної академії в Харкові, який нині навчається у Чикагській школі права, пише: "Мій міжнародний досвід, що розпочався участю в ППКУ-1993, має величезне значення для України сьогодні. Який би шлях я не вибрав, чи то працювати в урядовому бюро, чи займатися приватною практикою, я зможу застосовувати нові ідеї й західні підходи до практичних справ економічного, політичного та соціального життя України. Сподіваюся, що на цьому шляху я зможу зробити внесок, здійснений фундацією та іншими спонсорськими організаціями для моєї освіти та для того, щоб моя країна стала кращим місцем проживання, яким можна буде пишатися".

всі студенти, які брали участь у ППКУ, повернулися в Україну. Двоє випускників цього року програми також одержали стипендії: Юрій Рудюк (Львівський університет) здобув стипендію ім. Володимира Тарнопольського для навчання в Саскачеванському університеті, а Роман Діденко (Луганський педінститут) — стипендію для навчання в Оттаві, в Канадському інституті розв'язання конфліктів Університету Святого Павла. ППКУ приваблює найкращих українських студентів. І один з них, Вадим Самійленко, зазначив: "парламентська програма "Канада-Україна" вже стала важливою часткою студентського життя в Україні. Це авторитетна, поважна й добре знана щорічна подія, яка приваблює молодих українців, що відзначаються серйозним потенціалом провідників. Вона започатковує їх професійну діяльність і пов'язує парламенти та суспільства двох великих держав, якими є Україна та Канада".

Важливо підкреслити, що

Назви стипендій та імена учасників ППКУ-96, які їх одержали

Стипендія ім. **Рамона Гнатишина** - Михайло Шапіро
 Стипендія ім. **Іллі та Павлини Шкільників** - Наталя Астапова
 Стипендія ім. **Райнел Андрейчук** - Вікторія Гладилова
 Стипендія ім. **братів Гуменюків** - Петро Батюк
 Стипендія ім. **Василя Лободи** - Максим Голубенко
 Стипендія ім. **родини Мазуренків** - Юрій Дзера
 Стипендія ім. **Івана Сопінки** - Роман Діденко
 Стипендія ім. **Петра Яцика** - Остап Лунь
 Стипендія ім. **Петра Яцика** - Іван Лунь
 Стипендія ім. **родини Мазуренків** - Алла Мініх
 Стипендія ім. **Етель Ровз та Михайла Макуха** - Ольга Оверчук
 Стипендія ім. **Катрусі Обаль** - Оксана Онищенко
 Стипендія ім. **Василя Керелюка** - Денис Писаревський
 Стипендія ім. **Івана Боднарчука** - Оксана Рудюк
 Стипендія ім. **Михайла та Анни Бардин** - Юрій Рудюк
 Стипендія ім. **д-рів Юрія та Оксани Фединів** - Віра Славна
 Стипендія ім. **Антон Глинки** - Юлія Стефанишина
 Стипендія ім. **Надії Маланчук** - Світлана Тарабан
 Стипендія ім. **Олександри та Євгена Сухнярських** - Роман Терещук
 Стипендія ім. **Михайла Лучковича** - В'ячеслав Толкованов
 Стипендія ім. **родини Мазуренків** - Сергій Філіпов
 Стипендія ім. **Павла Юзика** - Павло Кузьмінов
 Стипендія ім. **Зиновія Книша** - Жанна Драгомирецька
 Стипендія ім. **Михайла Старчевського** - Богдан Лизогуб
 Стипендія ім. **Нормана Кафіка** - Борис Кормич
 Стипендія ім. **родини Мазуренків** - Наталія Залуцька
 Стипендія ім. **Володимира Гриника** - Роман Зубрицький
 Стипендія ім. **Остапа Винницького** - Дмитро Мірошніченко

I was trying to write an article about CUPP'96 gang coming home, about the bittersweet feelings (bitter, because of parting with people to whom I had become very attached; sweet because of coming home), about being frisked three times by the militia on the way from Borispil Airport to the train station, about how my perception of Ukraine has changed after being abroad for over two months. I was going to call my article "The Cowboy Way" and any CUPP'96 alumni will understand why.

Then I was going to write an article about my first two months back in Luhans'k, about telling people all the endless stories of my adventures in Canada, about people's great interest in Canada and its life, about the excitement of receiving messages from my M.P. and from Justice John Sopinka, about trying to add up all my GST payments in order to get money back, and of course about the boost that participating in CUPP'96 had given me in my work with the Eastern Ukraine

English Club of which I happen to be a President, and about the highly successful presentation on Canada that my friend Dmytro Miroshnichenco and I made at the first meeting of the Club. I was thinking of calling this article "They Survived Canada".

The best articles I never wrote

After that I was planning on writing the article about my return to Canada, about parting with my friends again, about my expectations and my looking forward to being the first Ukrainian to take a Residency Program at the Canadian Institute for Conflict Resolution (CICR). I was going to write on the airplane and therefore call it "8000 Above the Sea Level".

When I got to Canada I thought of writing an article about my first impressions at the CICR,

about all those déjà vu feelings that were chasing me as I walked along the streets of Ottawa, about making new friends, and about seeing the Peace Tower (unveiled this time) again. I did not have a title for this one.

Needless to say, I did not write any of these articles which could definitely be my best ones as they are inspired by my participation in CUPP'96 which gave me so many new impressions, that I could write a novel. However, I haven't written it yet, but

I would like to extend my gratitude to the Chair of Ukrainian Studies Foundation and its leaders for their dedication to Ukrainian youth and thus help give us students a strong foundation which should help to build a prosperous Ukraine in the twenty-first century.

Roman Didenko
 CUPP'96 - Luhansk University
 My M.P.: Honourable Lawrence
 A. MacAulay
 My Team: Arctic

The idea of sending a country's young generation abroad, to gain experience, to study and to bring back the best of the knowledge acquired home is not a new idea. This is exactly what Peter the First did in the beginning of the 18th century. Today, the founders of the Canada-Ukraine Parliamentary Program are banking their hopes on a new generation of Ukrainians. I am certain that for all of us, participants of CUPP-96, this trip to Canada was a special, because of the opportunity to become involved in so many aspects of Canadian life.

We had a chance to see how Canadians work, how they spend their free time and holidays, how people treat one another and how they solve their problems. We observed Canadian society when it was in disagreement concerning a law about sexual orientation, as well as when it celebrated its national holiday - Canada Day - in great harmony. We also had an opportunity to spend two months in a place, that is Canada in a microcosm, a kaleidoscope reflecting every facet of the national character of Canada. That is, of course, the Canadian Parliament. I have retained a profound impression about this place, situated in the heart of Ottawa. I have retained the best of memories about the people whom I met on Parliament Hill and with whom

I had the pleasure of working. Working in the office of the Member of Parliament and his staff, I observed how the mechanics of Canadian power functions. The professional approach, respect for constituents, the absence of red

multiculturalism at work. The bilingual and multicultural character of Canadian society demonstrated to me that there is a way of peaceful coexistence between different ethno-cultural groups,

recognized multiculturalism as an official government policy, and as a fundamental characteristic of the country's identity and heritage. The positive example of Canada is especially important now for the world that has so many confrontations caused by inter-cultural clashes. Multiculturalism, which is woven into the very fabric of Canadian

CUPP: EXCITING, CHALLENGING AND FUN EXPERIENCE

The meeting with rev. Cherovsky

tape and the tolerance of other points of view, the thorough research of each issue, are very important elements of this mechanism. I observed this on a daily basis at work in my office. And this I can describe as "aerobics in politics".

I was also impressed with a number of young Canadians who work on Parliament Hill as legislative, executive and personal assistants. I have no doubt that a country can derive great benefits by involving the inquiring and active minds of its young people in its political process. In this respect, Canada is a shining example for many countries.

I also consider my stay in Canada as very important because I had an opportunity to see the Canadian phenomena of

life, helped me to understand and appreciate other cultures.

The American writer, William Channing once said, "Experience and observation are the greatest sources of wisdom". I think if this writer knew about the existence of CUPP and the importance of experience and observations one can gain from this program, he would add to his statement the words, "it also enriches your personality, changes many of your conceptions and gives the assurance that you can achieve something in this life"

Svitlana Taraban

*4th year Linguistics,
Zaporizhia University*

My M.P. — John Cummins

Should Medical Students participate in CUPP?

Our of 31 students who participated in the 1996 Canada-Ukraine Parliamentary Program, two were medical students, Maxim Holubenko from Odessa and I, from Kharkiv Medical University. Many of my colleagues have asked me to explain the connection between my studies at the Medical University and my participation in the Parliamentary Program. Over the past few years I have wanted to learn about the health system of one of the developed countries of the west and, I was fortunate enough to be selected for the 1996 CUPP. And so, I was given an opportunity to see for myself the organization of the health system in Canada from top to bottom, in hospitals and research institutes. The fact is that I am a future paediatrician and am interested in children's health care and looked forward to my trip to Canada. It was a privilege to work in the office of Member of Parliament, Dr. Rey Pagtikhan, who himself was a full professor of paediatrics and child health care with a degree and master in science in prenatal physiology. There are a number of medical doctors who serve in the Canadian Parliament, although lawyers are the largest group. I had studied the Annual Health Report for the last 10 years and was aware that Canada had twice been ranked by the United Nations as the number one nation in the world, due in large part to its national health care system. I was fortunate enough, together with Maxim Holubenko, to visit the Heart Institute of Ottawa University. There we were allowed

to observe a complicated heart surgery. The doctors showed us the latest developments in medical equipment as well as the operation of the intensive care unit.

I cannot omit to mention my visit to the Children's Hospital. I was astonished by the medical care given to sick children. As a paediatrician, I will try to incorporate some of the ideas and techniques I observed, in my work.

In conclusion, I would like to say that my internship in the Canadian House of Commons gave me an opportunity to observe and study the Canadian Parliamentary system and the building of a democratic state, but as well also to observe the health care field and the prac-

tice of medicine in Canada. Returning to the question originally posed, "Should medical students participate in CUPP?", I can only say that if you are a student of medicine and are fortunate enough to be selected for the CUPP Program, you will get a double benefit of observing parliamentary democracy at work and as well, the most up-to-date techniques and treatments in the field of medicine. Like Dr. Pagtikhan, who knows, soon enough there may be more doctors serving both in the Canadian and Ukrainian parliaments.

Vira Slavna,

7th year Paediatrics,

Kharkiv Medical University

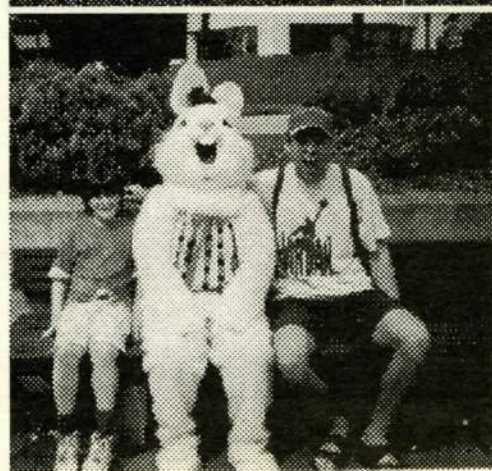
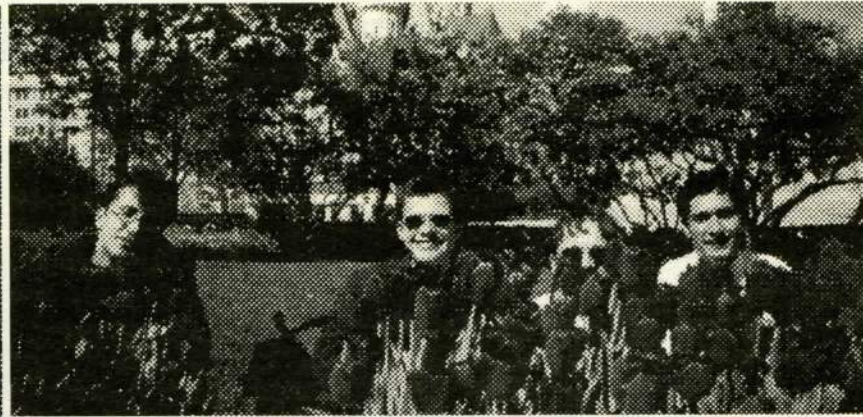
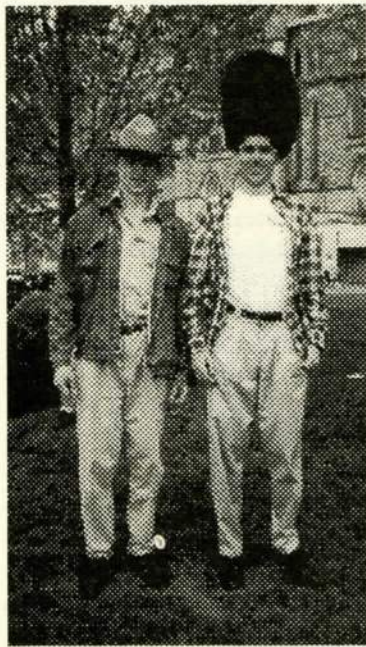
My M.P.: Dr. Rey Pagtikhan

Vira Slavna and Maxim Holubenko are in the surgery of Heart Institute of Ottawa University

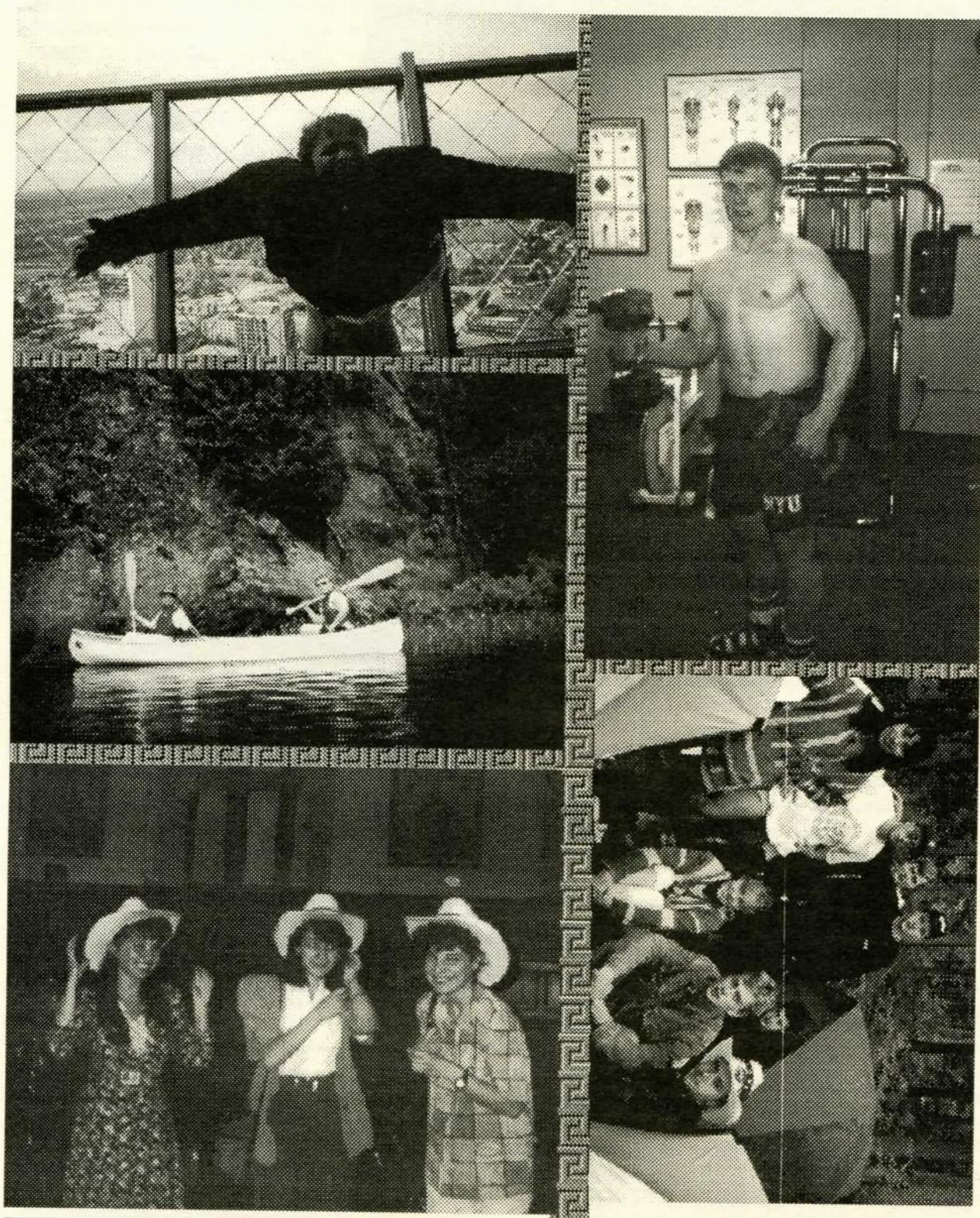

A FEW GOOD

PICTURES

THE GREAT FEELING OF BEING AN AMBASSADOR

On arriving in Canada I was not overwhelmed. At least not by the standard of life, the abundance of goods in the stores or the presence of so many nationalities here. I had heard about these beforehand. I knew that I was coming to Canada for a special reason. I was one of 31 students chosen by the Chair of Ukrainian Studies Foundation to participate in the 6th Canada-Ukraine Parliamentary Programme. The selection of 31 of us did impress me! All of us understood that to bring to Canada so many young energetic students was no easy task both financially and organizationally. I believe that everyone appreciates the great work which Mr. Bardyn and his staff are doing for Ukrainian students. These are important contributions to Ukraine and to the education of young students who are the future leaders and hopefully the reliable future leaders of Ukraine.

Let me talk about the special reason we are here. We are in the capital of Canada, in Ottawa, in the country which the United Nations assessed to be the best in the world. This must be because of the people, because of their industriousness, and because of the division of powers, between the Federal and Provincial Governments. Our internship involves the last mentioned aspect and we are fortunate to work in the Canadian Parliament and in its historic buildings. What you notice everywhere are the smiles. It's the smiles that have really impressed me, as well.

We live in the center of Ottawa, at the University of Ottawa and enjoy a magnificent view of the capital from the 19th and 20th floors of Thompson Residence. It's only 15 minutes to get to our offices, where our interests lie and working days begin. No one had specific duties until they arrived at their offices at the beginning of May. It is obvious that the MP's and their staff

each met their Ukrainian intern, differently. All MPs welcomed their students and we began our learning mission. When I was first asked what I'm doing in Parliament, I answered that I came here to learn practical skills, to watch the work of leaders of the country and to get the best from Canada

and its parliamentary system and to bring it back to Ukraine and to apply it there when possible, and to make as great an impact in Ukraine on our way of life and our mentality so as to bring the greatest benefit to Ukraine and its people.

I should say that "learning the rule of law in Canada" made it possible to feel that I count for something here. Let me explain - in Ukraine we are ordinary though intelligent and industrious students at universities and institutes. But here, we are young interns whom everybody in Parliament from Members of Parliament to Ministers and Prime Minister consider to be representatives and to some extent Ambassadors for Ukraine in the Canadian Parliament. This is the

great feeling! You are well thought of, treated and dealt with on a state level. This feeling makes you more confident in your actions. This in turn makes us proud to be Ukrainians and to have this great opportunity to live and study in Canada.

Ivan Loun with Ukrainian Ambassador Volodymyr Furkalo

Ivan Loun
3rd year, International Relations, Lviv University
My MP: Ron Fewchuk
My Team: Atlantic

My impressions of two cities

The distance between Ottawa and Montreal is less than two hours by car, but how different my first impressions of the two cities were. Of my first month in Canada, I spent the first week and a half in Toronto waiting for the rest of our CUPP'96 group to arrive. After the arrival of the 31st participant, we headed off by bus to Ottawa. The fun began with our arrival in Ottawa. The city was quite a surprise for me after the massive culture shock I experienced in Toronto. Toronto's around the clock hustle and bustle, its sci-fi skyscrapers, CN Tower and Sky Dome, the recent capital of the G-7, the multi-storied buildings of glass and concrete, heavy traffic, pollution and many industries, I was not prepared for the pastoral beauty of Ottawa.

I expected more of the same in Ottawa, but fortunately, I was pleasantly surprised. In Ottawa, our home became one of Ottawa's highest sky-scrappers known as Thompson Residence on the campus of the University of Ottawa. From the top floor of this residence, I had a chance to admire the capital from its highest altitude, in fact the highest altitude I have ever lived in. In addition to being closer to the stars, I have a wonderful opportunity to observe Ottawa and its daily life. Instead of the multi-storey glass and concrete buildings of Toronto, here I see two and three storey mansions mixed with dozens of churches drowning in flowers, shrubs and hundreds of roller-bladers. Sometimes strolling the streets of Ottawa I feel that I am in another place, the place where I was

Dmytro Miroshnichenko with his MP Julian Reed and office staff

born and grew up in, the place which is only seven time zones away, my home City of Luhansk.

But enough about Ottawa. Several weeks ago I had an opportunity to spend a weekend in Montreal with our Canadian Co-ordinator, Tamara Romas and her family. Those two days and nights in Montreal were enough to convince me that if here are people suffering from insomnia, they must have all gathered in Montreal for an all-night party. I had the feeling that nobody sleeps in this city, despite the fact that they all hold regular jobs. Maybe the city did not sleep the weekend I was there because they were anticipating a great sporting event, namely a cycling race which for me turned out to be the biggest race I have seen in my life. The race went on it seemed, forever. It started early in the morning while I was still asleep and continued through-

out the day. The cyclists appeared to be in a trance, going round and round in circles around our building.

On the second day of my visit to Montreal, I took a lengthy tour of the city. We visited the Notre Dame Cathedral, the old City of Montreal which left a deep impression on all of us. Besides being a fun city, Montreal has become for us a memorable city of great culture and heritage. Ottawa and Montreal are two different cities which together make Canada a unique and beautiful place. Now, all we have to do is place Toronto somewhere in this constellation.

Dmytro Miroshnichenko

Luhansk Eastern

University,

3rd year History

My MP: Julian Reed

My Team: L'equipe

St-Laurent

Минуло вже 5 років з того памятного дня, коли двері канадського парламенту було відчинено для трьох українських студентів. Стараннями Кафедри Українознавчих Студій та особисто її керівника пана І. Бардина вже 30 найкращих представників української молоді з усіх кутків нашої держави мали змогу приїхати до Канади та працювати у її Федеральному парламенті. Інститути та Університети Бердянська, Запоріжжя, Києва, Луганська, Львова, Одеси, Харкова, Ялти, Чернівців та вперше Донецька й Горлівки репрезентували до ППКУ своїх різних за фахом студентів (право, економіка, філологія, іноземні мови, історія, міжнародні відносини, журналістика, культурологія, математика, технологія та соціологія).

Цього року вперше студенти з Донецького регіону Денис Писаревський з Донецька та я, Вячеслав Толкованов, взяли участь у Парламентській програмі "Канада-Україна".

Якщо говорити про мене, я студент 5-го курсу Горлівського інституту іноземних мов, факультету французької мови. В інституті вивчаю три іноземні мови: французьку (це моя спеціалізація), англійську та німецьку. Як я потрапив до парламентської програми "Канада-Україна" Восени 1995 року я звернувся до фонду "Відродження" з проханням надати мені аплікаційні форми для участі в якій-небудь програмі. Серед інших я отримав й аплікації ППКУ, зробив всі необхідні завдання та пройшов особисту співбесіду. Звичайно, володіння англійською та французькою мовами, які є державними мовами у Канаді, допомогло мені перемогти у цьому конкурсі.

Що ми робили у Канаді.

Наша група прилетіла до Канади в суботу, 4 травня. Перший тиждень, який ми провели у місті

Торонто, був дуже цікавий на зустрічі: ми побували на найбільшому у світі Ніагарському водоспаді, познайомилися з роботою найбільшої у Канаді Торонтської біржі, відвідали парламент провінції Онтаріо, мали зустрічі з професором кафедри українознавчих студій Торонтського Університету Павлом Магочим та суддею Євгеном Іващуком у Будинку Верховного Суду провінції Онтаріо.

9-го травня ми вирушили до столиці Канади, міста Оттави, щоб розпочати наше стажування у федеральному парламенті. Всі студенти групи були розміщені в офісах депутатів різних політичних партій - ліберальної, консервативної, нової демократичної (та інших) нижчої палати канадського парламента - Палати Громад.

ЗЕМЛЯКИ У КАНАДСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ

Я працював в офісі Єлени Бакопанос, депутата від правлячої зараз у Канаді ліберальної партії з Монреаля, що у провінції Квебек.

Беручи до уваги той факт, що п.Бакопанос є на сьогодні головою двох постійних комісій канадського парламенту з питань НАТО та іміграції й громадянства, я повинен констатувати, що робота в офісі п. Бакопанос була дуже корисною та пізнавальною для мене: разом з іншими асистентами Теодорою Саміотіс, Роксаною Ларуш, та американським стажером Сарменом Хоздерьяном я виконував адміністративні функції, готуючи засідання парламентського комітету з питань еміграції та громадянства; з допомогою експерта канадського уряду Ніка Свепса я зробив невелике дослідження щодо розширення НАТО на Схід та

перспектив України в рамках цієї організації. В роботі я мав змогу користуватися урядовими документами, бібліотекою парламенту та працювати з компютерами в таких системах, як Internet та Microsoft.

Окрім праці в офісах депутатів, ми мали зустрічі та семінари з канадськими політиками, юристами, бізнесменами, та дипломатами: преєр-міністр дуже тепло прийняв нас в своїй резиденції, колишній генерал-губернатор Раймон Гнатишин, українського походження, розповів про свою політичну діяльність, на зустрічі із спікером верхньої Палати канадського парламенту та сенатором українського походження Рейнелл Андрійчук ми дізналися як працює законодавча влада в Канаді; суддя Верховного Суду Канади Іван Сопінка

говорив про функціонування судової системи Канади; посол України в Канаді пан Володимир Фуркало зробив прийом на нашу честь в Будинку Українського консульства в Оттаві. Ми також відвідали Оттавський та Карлтонський університети, Центральний банк та Верховний Суд Канади, Конгрес Українців Канади та познайомилися з багатьма представниками української громади.

Наша культурна програма була також насичена й цікава на різні події: ми відвідали фестиваль тюльпанів та свято пароплавів; Музей цивілізації та інші музеї; були присутні на святкуванні 1 липня національного свята Канади - Дня Канади; побували в столиці франкомовної Канади, місті Монреалі.

Що для мене значить це двомісячне стажування у Канадському Парламенті.

Значення цього стажування важко переоцінити: я здобув цінний досвід у галузі державного управління, роботи законодавчої влади, удосконалив моє знання французької та англійської мов, а головне - я почав дивитися на світ іншими очима та зрозумів, як насправді повинні працювати органи

державної влади. Я хочу сказати велике спасибі канадським українцям з Кафедри українознавчих студій та особисто панові І.Бардину.

Дуже хотілося закінчити цю статтю на мажорній ноті, але не можна не сказати про проблеми, що стоять перед Парламентською програмою "Канада-Україна". Наступного року лише 21 студент замість 31 зможе приїхати на стажування до Канади. Причина ж до банальності проста: немає коштів. Кафедра українознавчих студій сама неспроможна утримати програму в такому ж обсязі на наступний рік, а український уряд не допоміг ще програмі жодною копійкою. Створюється враження, що виховання української молоді залишилося справою лише української діаспори в Канаді. Звичайно, державним мужам різних рангів краще жити по старому, стверджуючи, що час нового покоління ще не прийшов та молодь не в силах змінити що-небудь у країні, тому що молодь, переймаючи найкращий досвід Канади та інших країн, переймає й девіз їх політиків: "Ми парцюємо для народу". І це відчувається в усіх галузях життя суспільства. А для кого працюють наші народні обранці? Було б цікаво почути їх відповідь, й не на словах, а на ділі.

Вячеслав
Толкованов

Attention: new idea!

Short information about the author:

I am writing this letter from Minneapolis, Minnesota. This year I graduated from Yaroslav Mudryi National Law Academy of Ukraine, Kharkiv and won a Freedom Support Scholarship to study law in the United States. I am studying International Business Law at the University of Minnesota Law School.

A year and a half has passed from the time of my participation in CUPP'95. I now, estimate my stay in Canada from another perspective. After Canada I spent about a year in Ukraine and several months in the United States. How has Canada affected my life? First, my receiving the Scholarship to the University of Minnesota is closely related to my Canadian experience. The very fact of my CUPP participation was significant in the selection process for the Freedom Support Scholarship. Secondly, I was influenced by Canada personally. Obviously, over the passage of time, your impressions and recollections do not remain as strong and vivid, but something from my Canadian experience has taken root deep in my mind. This something pushes me forward to new accomplishments in life. It makes me think about the destiny of Ukraine and Ukrainians more often and more critically. The Canadian Parliamentary Internship provided me with a body of knowledge of a democratic system of government. I absorbed a lot from meeting top level Canadian politicians, and learned much from their, on the one hand, very high ethics and on the other, their friendly and easy-going manner of communicating with people. CUPP also presented me with an opportunity to meet wonderful and bright persons, fellow Ukrainian interns, whom I doubt I would have met had I not participated in CUPP. I am a CUPP'95 intern and I know a lot of alumni from previous as well as the '96 Program, but there are many other CUPP participants whom I have not met and who are no doubt fascinating people. Therefore, I suggest that CUPP alumni should create an information network concerning job positions and addresses of all CUPP alumni. We can also share advice and our experiences. Up to now, you are a CUPP intern or a student, your horizons are more defined, but as soon as you enter the "real world", you will need friends and support to be successful. I believe we could offer each other this kind of support, keeping in mind that we are all former CUPP participants. I strongly believe that we are all linked and associated by this significant and unforgettable event in our life and we cannot afford to break this bond.

Olexiy Soshenko

Добре мати заокеанських рідних.

24 жовтня завершився дводенний візит Канадської делегації до України на чолі з міністром закордонних справ Канади Ллойдом Ексворсі.

Учасники ППКУ під час зустрічі з Міністром Закордонних справ Канади Ллойдом Ексворсі

Тиждень назад Росія офіційно заявила, що через рік планується закінчити побудову альтернативного нафтопроводу, який буде проходити по території Белорусі. Звісно, що не останнім стимулюючим фактором тих дій було позбавлення України такого козира як, "а ми вам країни перекриємо". Тут Україні згадають і ті мільйони, що ми винні Росії за газ та нафту, тут ми дізнаємося про те, що російська нафта продається за світовими цінами, словом, серед цих "несподіванок" мало буде приємностей. Тому експерти радять скоріше шукати внутрішні резерви для добування цих продуктів.

І саме тут до України приїжджають бізнесмени з Канади, які хочуть співробітничати саме в цій галузі. Ну, чи нам не щастить? Але це питання широко не висвітлювалося, оскільки основні рішення у даному напрямку очікуються у майбутньому.

Основними досягненнями цих двох днів стали: протокол про наміри у спільному проєкті "Київміськбуду" та SNC Lavalin вартістю у 400 млн. долларів на побудову у Києві Світового торговельного центру, що буде приурочено до сесії Європейського Банку з реконструкції та відродження, яка має відбутися в Києві у 1998 році. Також був заключений

контракт між Northland Power та Дарницькою ТЕС (Київ) де, інвестуючи 110 млн. долларів, канадська сторона отримує 51% акцій електростанції на 15 років. Northland Power розглядає і декілька проєктів в інших регіонах. Так, поблизу Харкова, на невеликому газовому родовищі планується збудувати електростанцію, яка б діяла 10 років, а потім перейшла в інше місце. Northland

Power також покладає надії на Кримську автономію, але поки що там нестабільно. Може тому Ллойд Ексворсі звертав увагу на те, що Канада готова зробити максимум для укріплення стабільності в Криму, де, як він зазначив, не останню роль грає той факт, що голова місії ОБСЄ по проблемі Криму - канадець.

Серед зустрічей політичного та економічного характеру були і візити культурного напрямку. Ллойд Ексворсі відвідав дитячу лікарню №1, де обмінюються досвідом канадські та українські педіатри. Також він зустрівся з молоддю, хто за різними програмами навчався, або проходив практику в Канаді.

Взагалі, від візиту залишилося дуже позитивне враження, та цей не дивно - Україна за роки своєї незалежності ще не бачила 600-мільйонного пакету інвестицій, а досвід Швейцарії показує, що мільярди долларів економічних інвестицій є багато більш надійним захистом, ніж натівські тамагавки.

Андрій Хоменко,
учасник ППКУ 95, студент
Інституту Міжнародних

відносин

P.S. Чотирьом випускникам ППКУ-96 та одному випускнику ППКУ-95 пощастило стати учасниками прийому Міністра Закордонних справ Канади Ллойда Ексворсі. Ця зустріч була організована при сприянні посольства Канади в Україні та директора програми Ігора Бардіна.

About a few CUPP '96 Alumni, who became the participants of other programs

Pavlo Kuzminov (M.P. David Iftody) was chosen as a participant of "Junior Faculty Development Program" in the field of education administration. Now he is studying in the Minneapolis University of Minnesota state.

Ivan Loun (M.P. Ron Fewchuk) received a scholarship of Loras College of Iowa state for 1 semester in the field of economics. He will study there in the winter 1997.

Vyacheslav Tolokanov (M.P. Eleni Bakopanos) has been awarded with other 14 Ukrainian students by the Ministry of education of France for study in Tuluza in the field of economical translation.

Victoria Hladylova (M.P. Preston Manning) and **Oksana Onishchenko** (M.P. Walt Lastewka) became the participants of Parliamentary Program in Ukrainian Parliament. Now they are working in the offices of Ukrainian M.P.s

Yurko Rudiuk (M.P. John Loney) having chosen the best intern of CUPP '96 he was awarded the initial Walter Surma Tarnopolsky Award (Research grant at the University of Saskatchewan for the period of from September 1, 1996 to November 30 1996.

Roman Didenko (M.P. Hon. Lawrence A. MacAulay) was awarded with the Justice John Sopinka scholarship for 1996. Now he is going to take the one-year-long residency program at the Canadian Institute for Conflict Resolution, Ottawa, Canada.

Denis Pisarevsky (Robert D. Nault) was awarded with the scholarship for study at the University of Idaho.

A study of tolerance

September 10, 1996

Dear Mr. Bardyn,

I have been meaning to write this letter since the moment I walked into the plane at Pearson International Airport. I felt that my three month stay in Canada needed a logical conclusion, a summary of what had been done by the formal end of the program. CUPP, though, it is not over for me, and its impact will definitely affect me in the long run.

This letter is meant to express my appreciation of what the Canada-Ukraine Parliamentary Program and you as the program director have done for me. I will never forget the very first day in Toronto when at the meeting you already knew all participants. This, I would say, parental, attitude I was experiencing until the very last day of the program, which, surely, helped me a lot. This attitude, in my opinion, made this program so distinctive.

The most precious experience I gained was, no doubt, living in a completely different environment, managing my own life while having potentially unlimited opportunities for growth. The most powerful effect of the program is in changing people (participants). It may change them drastically. It may also clearly expose the inner self of every student, the best and the worst of their mentality. As a mirror the students reflected Ukraine - just watching the CUPP '96 you can get a clear picture of the home country. Understanding these students would mean understanding of what is and what will be going on in Ukraine now and in the next decades.

For me the program was also a study of tolerance. Canada, I think, is a perfect place for that kind of study. Tolerance is what I consider to be an invaluable asset of Canadians, and that which attracts me in the Canadian way of life. Plus, your loving Canada, I deliberately avoid the word "patriotism", which is not the case for Canadians.

Now, I am in a different program, and finally can tell the difference. Only now do I begin to realize the value of CUPP. I only wish I could have appreciated it more back then, two or three months ago.

*Denis Pisarevsky
CUPP'96 - Donetsk Institute of Business
University of Idaho (September 1996)
My M.P.: Robert D. Nault*

CUPP'96 Resource Persons, Seminar and Workshop Leaders, Lecturers and Volunteers

Prime Minister Jean Chretien
Erast Huculak, Medical Pharmacies Ltd.
Deborah Leslie, General Motors, Oshawa,
Ontario
Cassandra Balan, St. Vladimir Institute
Steve Orlesky, CIBC Trust
Myron Haluk, Mitchell, Bardyn and
Zalucky
Eugene Zalucky, Mitchell, Bardyn and
Zalucky
Boris Kowalsky, Upper Canada College
Michael Wawryshyn, Central Technical
School
Oles Hordienko, Earl Haig Collegiate
Prof. Irina Koropenko, University of
Toronto
Tania Bardyn, University of Western
Ontario
Michael Bardyn, University of Western
Ontario
Eugene Polischuk, Embassy of Ukraine,
Ottawa
Volodymyr Stretovich, Member of Par-
liament, Ukraine
Roman Hruby, Trade Commissioner,
Eastern Europe
Division (REE) Department of Foreign
Affairs and
International Trade, Ottawa
Professor Yarema Kelebay, McGill Uni-
versity
Professor Lubomyr Luciuk, Royal Mili-
tary College, Kingston
Hon. John Sopinka, Supreme Court of
Canada
Hon. Ramon Hnatyshyn, Gowling,
Strathy and Henderson, Ottawa
Father Andriy Chirovsky, Director,

Sheptytsky Institute, Saint Paul Univer-
sity, Ottawa
Senator Raynell Andreychuk, Ottawa
Natalie Sterling, Reform Party Campaing,
Hamilton East
Lisa Fabian, Liberal Party Campaing,
Hamilton East
Vern Redekop, Chief Resident, Cana-
dian Institute for Conflict Resolution,
Saint Paul University
Brian McQuinn, Canadian Institute for
Conflict Resolution, Saint Paul Univer-
sity
Adrian Hewryk, East-West Manage-
ment Institute
Bob Speller, M.P. Haldimand-Norfolk,
Ontario
Ambassador Garnik Nanagoulian, Re-
public of Armenia
Jeff Allbon, Legislative Assistant to Jean
Augustine
Andrew Klymchuk, Department of Fi-
nance and Treasury Board
Andrew Hluchowecky, Ukrainian Ca-
nadian Congress
Roy Romanow, Premier of Saskatchewan
Gerald J. Schmitz, Library of Parlia-
ment
Guy Goulard, Commissioner Federal Ju-
dicial Affairs
Nestor Yurchuk, Consultant, Toronto
Ambassador Volodymyr Furkalo, Am-
bassador of Ukraine
Alex Ilchenko, Lang, Michener
Alexandra Chyczyj, Advocates Society
Michael F. Phelan, Vice President, Ot-
tawa Centre, Royal Bank of Canada
Bob Speller, Member of Parliament

All the authors of Newsletter articles express the biggest greatitute to Ihor Bardyn for the literature editing of our writings.

Editors: Oksana Rudiuk, Ihor Markuts

The Newsletter published by the Canada-Ukraine Parliamentary Program Interns in May, June, July and December. Correspondence should be sent to Ihor Bardyn

How to apply to CUPP: Please write or fax for a CUPP apprication to: Chair of Ukrainian Studies Foundation
620 Spadina Avenue Toronto,
Ontario, Canada M5S 2H4
Attention: Ihor Bardyn, CUPP Program
Director Fax: (416) 234-9114
Tel: (416) 234-9111